

Universitätsbibliothek Paderborn

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1710

6. Dies Martii. Qui est tām compositæ fœlicitatis, ut non aliqua ex parte,
cum status sui qualitate rixetur?

urn:nbn:de:hbz:466:1-45477

6. DIES MARTII.

Quis est tām compositæ fœlicitatis, ut non aliqua ex parte, cum status sui qualitatu rixetur? *Boetius l. 2. p. 4.*

Fortuna I.
non no-
cet.

Si nolis cum statu tuo rixari, cū fortuna altercari, nunquam, in quacunque fortuna, si alter: semper indissimili fortunæ conditione, tui simili. Nunquam fortuna tibi erit mala, si ipse non fu- ris malus. Hanc ergo, ne quidem novercam admittre in classem malorum. Malum tibi creas, si ab illa pen- deas. Memineris illius Laconis, (a) quia ab alio quopiam, Lampem Æginetam, cū audisset fœli- cem prædicari, quod prædives esset multorum navi- giorum possessione, acutè respondit; fœlicitatem de funibus pendentem non magni se facere. Suspen- sa semper erit tua fœlicitas, si pendeat à tenui filo Fortunæ. Tum demum vir eris, si animum tuum nec prospera fortuna efferat, nec adversa dejiciat; si te existimes non infortunatum, etiam cūm abstru- rit omnes tibi fortunas. Iniquè enim conquereris, cūm scias datum mutuum; itaque ignorare non po- tes, repetendum esse cūm luceat.

II. Quid quæris extra te fœlicitatem? Quisque vehit secum expeditam fœlicitatis officinam, Deus & homo solitarii satis sunt; quisque sufficit sibi; cui- que in quam sufficit quod suum est. Unum puto præ omnibus fœlicem, qui in se uno, & Deo ponit omnia, Philosophus ille Priennensis, qui cūm ex incen- dio nihil secum tolleret, omnia secum portare jacta- bat; noverat rem portatu facilem esse fœlicitatem.

(a) *Plutarch. in lacon.*

H.

Martius.
ut non
alitatem
i, cum
am, in
er: sem-
ui simi-
on fue-
admitte
la pen-
ab alio
et feli-
n navia-
citatem
uspen-
hui filo-
n tuum
iat: Si
bstule-
ierens,
on po-
uisque
Deus
; cui-
co pra-
it om-
incen-
jacta-
atem,
Ho-

Homo sibi cum Deo sufficiens, non deficit animo inter pericula terræ, inter minas cœli interfuriæ Inferorum. Non aliis armis, quām inermis animi. Audax, nisi procax. Epictetus provocavit Fortunā. O Jupiter, inquit, plue calamitates, stationē meam servabo, non amittā bona mea, non pacem: plue labores, plue pericula, plue dolores, plue ignominias, plue inopiam: nec importunitas laborē, nec timor discriminis, nec sensus cruciatuū, nec pudor opprobrii, nec incōmoda paupertatis incommodabunt mihi, non obruent gaudium, non turbabunt quietē domesticā cordis, non munitā modo, sed securā. Quis non credit hic loqui non tam Gentilē, quām Gentilium Magistrum Paulum? jactantem, quod neq; mors, neque vita, neq; Angeli, neq; Principatus quid multis? neq; creatura alia posset illum à sua dimovere voluntate, à suo separare amore. Quid miraris? Separaverat suum amorem à separabilibus. Erat non tantum super Fortunæ regnum, sed extrà Fortunæ jactum.

III. Quis fœlicior Deo, à quo omnis fœlicitas, in quo nullus non fœlix? Nulli Deo thesauri sunt extrà Deum; omnia bona secum habet, ipse est. Nullus suæ fœlicitatis apparatus nisi ipse. Itaque frugalis beatitas est, sine sumptu. Quapropter vicit Fortunæ, & contempor fortunarum, qui sine rerum appendicibus se contentus vivit, quadam divinitatis æmulatione, sibi sufficit. Mirabilius dicam. Deus sufficit sibi, sed non supereft. Totum quod est, necessarium sibi est; Ita tamen homo sibi (cum Deo tamen) sufficit, ut ab iudicante sibi, & supervacaneum sit ferè dimidium sui: sufficit animus, superfluit corpus: adeò locupletes, affluentisque ipsa nos natura fecit.

cit. Non totum quod dedit, non totus homo requiritur felicitati hominis. De se superest, ut sit supererit rebus, ut sit laetus, fœlix. Proscindatur manus, amputetur pes, resecetur brachium, eruantur oculi amputata dexterâ, scissâ tibiâ, secto armo, effosso lumine, mutilo corpore poterit gaudere, retinere quietem sui, integrum virum esse. Fœlix esse potes etiam sine artibus, quid opus est fortunæ opibus? cuiusvis est integrum etiam sine corporis integritate gaudere, quid ad gaudii integritatem conqueriris Fortuna quisquilias? nunquam eris vir unus, si adhæreas fortunæ: nec enim fortuna est omnibus una. Causam queras, accipe ex Poëta:

Si non mutarer, tunc non Fortuna vocarer.

7. DIES MARTII.

Si vis beatus esse, cogita hoc primum, contemnere, & contemni. *S. Martinus Episc. Dumon. de Mont.*

Nec con-
temptus.

I. **H**ic se, velut meleominatum monstrum, objicit, quod omnes velut atrox malum, & metuunt, & fugiunt, contemptus; qui tantum Naturæ adversatur, quantum honor lenocinatur. Hujus desiderio, illius metu, quot, & quanti per omnes ætates, ubique gentium viri per flammas, per maria, per ferarum laniatus, per armorum cuneos, per densam telorum grandinem, in mortem ipsam ruegunt? Sed quid de contemptu sentiendum inquiramus. Ab aliquo tu con-

temne-